

De 81-jarige Jo Nijsten legt zich niet neer bij de verbreding van het wandelpaadje langs zijn huis tot geasfalteerd fietspad. FOTO MITCHELL GIEBELS

Eenmansgevecht tegen asfalt

MARGRATEN
DOOR RENÉ WILLEMS

De haag langs het pad is van de gemeente Eijsden-Margraten. „Maar ik onderhoud die”, zegt Jo Nijsten. „Als ik die struiken niet regelmatig zou snoeien, was dit prachtige wandelpaadje allang overwoekerd.”

In de krant moest Nijsten (81) lezen dat het pad langs zijn prachtig in het groen gelegen woning langs de Rijksweg in Margraten is opgenomen in het tracé van de Trambaanroute. Het verbindt Termaar straks via een nieuwe tunnel onder de Rijksweg naar De Plank met Reijmerstok. Om die route begaanbaar te maken

Het gaat hem aan het hart. Als de Trambaanfietsroute doorgaat, wordt het wandelpaadje langs zijn huis verbreed en geasfalteerd. „En de natuur dan?” verzucht Jo Nijsten (81) uit Margraten.

voor fietsers, komt er een vier meter brede asfaltstrook.

Nijsten snapt er niets van. „Het is een prachtig stukje natuur”, zegt hij. „Ik zie hier dassen, marters en zelfs reeën lopen. Als ik een speculaaskoekje buiten leg, duiken de koolmezen massaal op mijn voederplankje af. Wat blijft daarvan over als hier elke dag vijfhonderd fietsers voorbij racen? Nog afgezien van de brommers die er ongetwijfeld nog

bij gaan komen. In Lemiers en Cadier en Keer zijn actiecomités ontstaan die het verzet tegen de fietsroute coördineren. In Keer is de petitie inmiddels door 517 mensen ondertekend, zegt Céline Andriën van het plaatselijk bewonerscomité. Nijsten staat er alleen voor: „Ik woon hier alleen, en heb dus niemand die mij helpt.” Maar dat maakt hem niet minder strijdvaardig: „Ik zorg al 47 jaar dat dit mooie

plekje ook mooi blijft. Dat laat ik mij die laatste jaren niet afpakken.” Hij verwoordt zijn gevoelens zoals wel vaker in een gedichtje: ‘Om de mensen te paaien laat de wethouder klaprozen zaaien’.

„Maar mij hou je niet voor de gek”, zegt Nijsten. „Ik weet wat er gebeurt als dit pad wordt geasfalteerd, dan is het hier gedaan met de natuur.” Bij zijn huis staan inmiddels twee protestborden, een langs de drukke Rijksweg en een langs het rustige wandelpad naar het hek van zijn grote tuin. „Het zou goed zijn als de bestuurders zelfs eens kwamen kijken hoe mooi het hier nu nog is”, zegt hij. „Dan komen ze vanzelf wel op andere gedachten.”

28.07.2017